

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei fiului risipitor

Vin din cer de lângă Tatăl ca să grăiesc pe pământ, căci sunt deopotrivă în cer și pe pământ. Amin. Vin și sun la porți ca să se deschidă și să asculte cuvântul Meu, cuvântului Domnului Iisus Hristos, Fiul Tatălui ceresc și Cuvântul Tatălui, căci Eu sunt din Tatăl, și în Tatăl grăiesc peste cei credincioși, ca să Mă ia de la Tatăl și să Mă dea celor ce Mă doresc.

Fiilor, deschideți-vă! Amin. Vă numesc poartă între cer și pământ. Amin. Eu pe porți vin când vin. Eu peste porți nu trec, dar întăresc porțile și le fac să Mi se deschidă. Fiilor, vreau să vorbesc cu voi, pentru voi și pentru poporul cuvântului Meu, și pentru toți cei ce Mă doresc Învățător peste sufletele lor. Fiilor, Eu deschid sufletele voastre ca să intru în ele. Deschideți-vă! Cuvântul Meu este cheia cu care vin la poarta sufletelor voastre. Deschideți-Mi! Iată cheia. Amin. Lăsați această cheie în ușă la voi, că altfel se astupă locul cel pentru cheie. Stați deschiși, și mereu, mereu lăsați-Mi liber să Mă uit mereu în voi, să am deschis pentru Mine sufletul din voi. Am de uitat la voi, am de lucrat la voi, la creșterea și la statura voastră. Am de dat prin voi și altora care Mă doresc și care nu sunt din staulul acesta. Iată, vreau să vorbesc cu sufletele voastre, vreau să Mă uit în casa voastră, căci sunt Stăpânul și Învățătorul vostru și Mă îngrijesc de voi.

A fost odată pe pământ un om sfânt, și lângă el s-au adunat mai mulți ca să-i fie ucenici și să-l urmeze după cum trăia el. El se uita mereu la ei, și mereu, mereu intra în colibioarele lor și se uita în ele ca nu cumva să aibă în ele vreun lucru netrebuincios trupului și sufletului lor. El controla pâinea lor măsurându-le-o. Dacă pâinea le era multă, îi numea slujitorii trupului, iar dacă era fără tărața cea din grâu, îi numea iubitori de sine și lumești. Mergea ziua și noaptea la ușa lor și asculta cu grijă de sufletele lor, dacă nu cumva dormeau și nu se rugau în vreme de rugăciune, în vreme de noapte. Dacă nu-i auzea, le bătea în poartă ca să-i deștepte, ca să-i deschidă spre Dumnezeu. Cu mustrarea stătea mereu paznic peste ei și îi îmbunătățea pentru virtuțile cerești, ca să aibă după el urmași mai sfinți decât el, și ca să am Eu, Domnul, cale din sfinți zidită între început și sfârșit. El cerceta sufletele celor credincioși Mie bătând la ușa sufletelor lor.

Fiilor, Eu deschid sufletele voastre ca să intru în ele pentru voi și pentru poporul Meu pe care-l păstoresc Eu și voi, și pentru toți cei ce Mă doresc Învățător peste casa sufletelor lor. Amin. Învățați mereu, învățați de la Mine cum se intră și cum se iese, căci Eu sunt Cel ce nu sar peste porți, și folosesc porțile. Eu sunt poarta voastră spre Dumnezeu, iar voi sunteți poarta Mea spre voi și spre cei ce Mă doresc ca și voi, și spre cei ce vor să învețe dorul de Dumnezeu și dragostea de Dumnezeu. Am pe pământ multe suflete risipite în duhul necunoștinței de Dumnezeu, și multe din ele dau să se întoarcă din rătăcire și vor să-și caute patrie și odihnă adevărată, și nu știu cum să pornească, și nu știu cum să se umilească, nu știu să înceapă cu umilința și cu deschiderea casei lor. De aceea vin din cer Învățător pe pământ și Mă așez cuvânt în calea omului rătăcit de casa lui, de Dumnezeu, Care este casa omului, cetatea Noului Ierusalim, Omul Cel nou, Care S-a făcut casă și masă din cer, cetate coborâtă din cer, că de aceea M-am făcut Om din cer pe pământ, de aceea, ca să fiu casă omului, casă și țară și suflet și cale și viață și tot ce a pierdut omul care rătăcește fără Dumnezeu între cer și pământ.

Fiilor, Eu sunt între voi trup și Duh, intrare și ieșire a Mea în voi și din voi. Gurița voastră este ușa prin care Eu intru Trup în voi, ca să pot ieși apoi Duh din voi, ca să fiu între voi din voi. Fiți deștepți, că voi nu aveți voie să fiți proști, fiindcă Eu v-am învățat vreme multă cum să fiți ca să pot Eu intra înăuntrul vostru Trup ceresc în trup ceresc, și să pot ieși din voi Duh ceresc, să ies

din trup curățit și sfințit pentru cei ce se sfințesc ca și voi, ca să fiu Eu Cel mai mare între mulți frați, Cel dintâi să fiu, să fiu portarul sufletelor voastre.

Fiilor, fiți deștepți, că e vreme multă de când vă am la școala cea din cer cu care am venit pe pământ. Cel ce este cu școala aceasta nu are voie să fie prost. Nu e voie să fii nepriceput, copile hrănit cu Duh Sfânt, căci Duhul Sfânt poate. Gurița voastră să fie ușa de intrare, dar și de ieșire pentru Mine. Gurița voastră să facă întreagă lucrarea Mea; să ia, dar să și dea; să mănânce întreg, și să împartă întreg. Mereu, mereu lucrez ca să întăresc intrarea și ieșirea Mea în voi și din voi, că nimănui n-am dat ce am avut păstrat pentru voi. Nu cumva să vă îngâmfați pentru această lucrare pe care am păstrat-o ca s-o lucrez cu voi, și mai degrabă fiți dăruți Mie și oamenilor care Mă doresc și care nu au de unde să învețe lumina cea din cer și s-o urmeze apoi ca și voi.

Pentru toți copiii cuvântului Meu grăiesc: deschideți-vă! Deschideți-Mi! Cuvântul acesta este cheia cu care intru în casă la voi. Am lucru cu voi, vreau să Mă uit în voi, căci sunt Stăpânul și Învățătorul vostru, și Mă îngrijesc de voi ca de cei mai mici, ca de cei din urmă cu care trebuie să-Mi săvârșesc cea din urmă Scriptură, venirea Mea cu slavă pentru cei sfinți, și cu judecată pentru cei fățarnici și pentru cei ce iubesc deșertăciunea și moartea. Fiilor, fiilor, Eu bat, iar voi deschideți-vă ca să stau în voi, în sfat cu voi, și ca să ies și ca să lucrez între voi, între frate și frate și între Mine și voi. Amin, amin, amin.

Iar voi, fiilor din grădină care-Mi sunteți intrare a Mea, faceți acum lucrarea ieșirii Mele spre toți copiii acestui cuvânt, și așa să ies cu acest cuvânt, pe porți să ies și să păstoresc cu el pe cei ce Mă doresc, că mulți Mă doresc, dar fără să aibă umilință în casa sufletelor lor. Fac din voi învățători din partea lui Dumnezeu peste cei ce Mă doresc, că Eu, Domnul, am fost Omul Cel umilit, și nimic și niciodată n-am lucrat fără de umilință, ca să fiu peste om Învățător prin umilință. Așa să învețe omul de la Mine și de la voi, din umilința Mea și a voastră să învețe cum să se ridice, și cum să învieze, și cum să stea deschis înaintea lui Dumnezeu. Voiesc să fac frumos sufletul omului, căci cel mai frumos suflet este sufletul umilit, care se lasă deschis mereu pentru lumina Mea, pentru împărăția Mea în om. Amin, amin, amin.

Fericit este omul umilit, care-și simte amărăciunea vieții lui căzută din Dumnezeu, că acela dă să se scoale din cădere. Iată ce taină mare este umilința. Ea este taina cea care lipsește omului cel căzut, căci omul este căzut. Numai Eu, Domnul, sunt Omul Care n-a căzut din Dumnezeu, căci am stat umilit înaintea Tatălui și înaintea omului, iar azi, după ce veacurile s-au scurs, vin din nou umilit în mijlocul oamenilor, slăvind-Mă cu slava pe care o am de la Tatăl. Vin ca să-l chem pe om de la rătăcire la umilință, că mare taină este umilința.

Omule, ridică-ți piciorul și pune-l pe această scară, că Eu sunt Cel ce am adus-o la tine, și pe ea am coborât până la tine. Ridică-te de pe pământ la cer pe scara pe care am coborât Eu la tine. Omule care rătăcești fără cale, fără țară, fără tată și mamă și fără casă, vreau să intru în casa sufletului tău. Deschide-Mi! Dă-Mi voie în casa ta, omule, căci sunt obosit așteptând pe urma ta. Amin, amin, amin.

25-01/07-02-1999